

допълняющій-а глаголъ съ допълняемый-а, като поставиме предъ послѣдний-а частица-та да, ги согласваме въ число и лице като: можъ да пишъ, можешъ да пишешъ, може да пиши, можеме да пишеме, можете да пишете, могатъ да пишътъ така исто и въ други-те времена.

Къмъ вышеизчислени-те глаголи ся отнасятъ и тии глаголи, що показватъ повеленіе запрещавање и управляватъ дателный падежъ; като: повелѣваю тебѣ (чтѡ?) смирътиса, заповѣдаю тебѣ (чтѡ?) любѣти ближныхъ, запрещаю возбраняю тебѣ празднословити.

Въ тия глаголи подлежаще-то не е едно за два-та глагола, за допълняемый-а и допълнителный-а, както оно е въ други-те глаголи: тука подлежаще на първый глаголъ е той що заповѣдува запрещава и проч. а на второй-а той, кому-то ся заповѣдува и кому-то ся запрещава; того ради, въ таковъ случай, всегда подлежаще-то на допълняемый-а глаголъ е именителни падежъ, а на допълняющій-а дателенъ; като: азъ повелѣваю (комѹ?) тебѣ (чтѡ?) учѣтиса. Тука тебѣ е подлежаще-то на учѣтиса. Напротивъ това въ други-те глаголи под-